

nægtet registrering efter reglerne i momslovens § 62, stk. 10, eller § 62 a, stk. 1, eller virksomheden er anmeldt fra registrering efter § 62 a, stk. 5.

Den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 289 indebærer ikke en udvidelse af, hvad der er strafbart efter momsloven, idet anvendelsen af bestemmelsen forudsætter, at handlingen eller undladelsen er omfattet af momslovens § 81, stk. 3.

Endvidere bemærkes, at straffelovens § 289 alene kan komme på tale i tilfælde, hvor forholdet kan tilregnes gerningsmanden som forsætligt, jf. straffelovens § 19. Det indebærer, at f.eks. afgiftsunddragelser, der alene kan tilregnes gerningsmanden som groft uagtsomme, ikke kan henføres til § 289. Sådanne forhold vil fortsat kun kunne straffes efter momslovens straffebestemmelser.

Den foreslåede bestemmelse forudsættes ikke udelukkende anvendt i tilfælde, hvor strafferammen på fængsel indtil 2 år i momslovens § 81, stk. 3, ikke findes tilstrækkelig. På lignende måde, som det i dag er tilfældet f.eks. ved valget mellem at straffe skattesvig efter skattekontrolloven eller efter straffelovens § 289, forudsættes den foreslåede nye bestemmelse om grov momssvig i straffeloven anvendt i tilfælde, hvor forholdet skønnes at være så groft, at samfundets reaktion bør give sig udtryk ved anvendelse af straffeloven frem for særlovgivningen. Dette gælder, selv om den konkret forskyldte fængselsstraf fastsættes til væsentligt mindre end 2 år. Denne grænse mellem momsloven og straffeloven må i praksis som udgangspunkt ventes fastlagt efter beløbets størrelse.

Til nr. 8 (straffelovens § 289 a)

Efter straffelovens § 279 straffes for bedrageri den, som, for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget vinding, ved retsstridigt at fremkalde, bestyrke eller udnytte en vildfarelse bestemmer en anden til en handling eller undladelse, hvorved der påføres denne eller nogen, for hvem handlingen eller undladelsen bliver afgørende, et formuetab.

Som anført i pkt. 3.5.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger, vil den adfærd, som efter EU-svigskonventionens artikel 1 skal være strafbar, i langt de fleste tilfælde være omfattet af bestemmelsen i straffelovens § 279. Imidlertid må artikel 1 antages også medføre en pligt til at kunne straffe i tilfælde, hvor der ikke har foreligget en bestemmende vildfarelse, f.eks. fordi hele den berørte institution ser gennem fingre med, at der svindles med indbetalinger til eller udbetalinger fra budgetter, der forvaltes af eller for De Europæiske Fællesskaber.

Efter EU-svigskonventionen artikel 1 skal der også kunne straffes, selv om det ikke kan bevises, at gerningsmanden på tidspunktet for afgivelsen af oplysninger til brug for afgørelsen om f.eks. udbetaling af EU-støtte har haft forsæt til at opnå uberettiget udbetaling af en sådan støtte, hvis gerningsmanden efterfølgende forsætligt har anvendt den udbetalte støtte uretmæssigt til andre formål end dem, støtten var bevilget til.

På den baggrund foreslås som § 289 a indsat en bestemmelse, der særligt tager sigte på EU-svig.

Bestemmelsen indebærer, at der gives mulighed for med bøde, hæfte eller fængsel indtil 4 år at straffe den, der til brug for afgørelser om betaling til eller udbetaling fra De Europæiske Fællesskabers budget eller budgetter, der forvaltes af eller for De Europæiske Fællesskaber, giver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger af betydning for sagens afgørelse med forsæt til at unddrage sig eller andre betaling eller med forsæt til at opnå uberettiget udbetaling til sig eller andre.

Overtrædelsen fuldbyrdes ved afgivelsen af oplysningerne med det angivne videregående forsæt. Er der ved samme handling begået en overtrædelse af både § 279 og af den nye bestemmelse i § 289 a, forudsættes forholdet alene pådømt efter den særlige bestemmelse om EU-svig i § 289 a.

Efter bestemmelsen kan der endvidere straffes for EU-svig i tilfælde, hvor en person uretmæssigt udnytter en lovligt opnået fordel med hensyn til betaling af ydelser eller uretmæssigt anvender udbetalinger til andre formål end dem, de oprindelig var bevilget til. Dette omfatter f.eks. tilfælde, hvor en støttemodtager har handlet i strid med vilkår, som er fastsat eller som gælder for tildelingen af støtten. Denne form for EU-svig fuldbyrdes på det tidspunkt, hvor fordelene uretmæssigt udnyttes, eller hvor udbetalingen anvendes til uvedkommende formål.

Udtrykket »betaling af ydelser til De Europæiske Fællesskabers budget eller budgetter, der forvaltes af eller for De Europæiske Fællesskaber«, skal forstås på samme måde som ordet »indtægter« i EU-svigskonventionens artikel 1, stk. 1, litra b, jf. pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger. Det indebærer bl.a., at bestemmelsen omfatter afgifter, der er pålagt handelen med tredjelands inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik, og afgifter, der er fastsat inden for rammerne af den fælles markedsordning for sukker, samt told, der opkræves i handelen med tredjelands. Bestemmelsen omfatter derimod ikke moms. Svig med moms vil imidlertid kunne straffes efter momslovens § 81, stk. 3, eller efter omstændigheder-